

Fra: presse@foreningenfar.dk [mailto:presse@foreningenfar.dk]

Sendt: 1. august 2016 22:27

Til: SOU | Social- og Indenrigsudvalget <sou@ft.dk>

Emne: HØRINGSSVAR: Lov om Haager konventionen (VIGTIGT!)

HØRINGSSVAR: Lov om Haager konventionen (VIGTIGT!)

Foreningen Far fremsender hermed høringsvar til Lov om Haager konventionen og må rejse meget skarp kritik i forhold til, hvad der kan ramme danske børn og forældre. Såfremt en dansk myndighed ikke kan afvise urimeligt høje bidrag, urimelige bidrag ved manglende lovgivningsmæssige rettigheder for børn til begge forældre samt bidrag, hvor der eksempelvis bortholdes børn fra samvær når det ikke er bedst for barnet, står danske børn og statsborgere i en meget alvorlig situation i udlandet. Ministeriet har været og er bekendt med det alvorlige problem.

Det kan være Mærsk, Lego eller Vestas medarbejderen, som er udstationeret og får barn i udlandet. Det kan være to forældre som flytter til udlandet og oplever samlivets ophør eller det kan være den unge frivillige eller ufrivillige far, som får barn med en udvekslingsstudent, der rejser hjem for at føde barnet. Der vil derudover i takt med et stigende antal forældre på tværs af grænserne være et stigende problem samt i alvorlige socialsager med børn være incitament til at flytte danske børn til udlandet.

Haager konventionen af 2007 har til formål, at sikre effektiv inddrivelse af børnebidrag og andre former for underholdsbidrag til familiemedlemmer gennem samarbejde mellem centralmyndigheder i de kontraherende stater. Det fremgår af høringsudkastet at en dansk tilslutning til konventionen vil styrke inddrivelsen af danske bidragskrav i udlandet. Samtidig skønnes konventionen ikke at ville påføre myndighederne nye opgaver eller medføre merudgifter af betydning.

Det er særdeles kritisabelt at der ingenting er nævnt om beskyttelse af bidragsbetaler og danske børn, hvorfor der rejses meget skarp kritik af Ministeriet samt den manglende orientering af politikerne. Det er ikke acceptabelt at et dansk ministerie har en så mangelfuld indsigt i gældende familie lovgivning i praksis. Foreningen Far oplever danske børn som mister en sund kontakt til forældre samt danske statsborgere, som bliver økonomisk ruineret og fuldstændig ødelagt som mennesker af bidrag på op til 90.000 kr. per måned med eksempler på uberettiget fængslet i udlandet for manglende mulighed for at betale bidrag, fordi der som dokumenteret overfor ministeriet sker fejl hos danske myndigheder bl.a. skat, som handler per automatik. Foreningen Far oplever danske statsborgere, som mister gode jobs og enhver respekt for myndighederne, fordi de står uden basal retssikkerhed for deres børn, hvor det ikke er bedst for barnet.

FOKUSOMRÅDER

Det er helt afgørende i forhold til Haager samarbejdet:

- At danske myndigheder kan stoppe inddrivelse i urimelige sager
- At danske myndigheder ikke inddriver meget store beløb (f.eks. over dk satser)

- At danske myndigheder ikke inddriver bidrag, hvis der ikke er rettigheder til samvær i praksis
- At danske myndigheder ikke handler per automatik på inddrivelse fra ofte en mor, da dette er dokumenteret sker hos danske myndigheder bl.a. skat.

Såfremt det ikke er muligt at sikre danske forældre (ofte fædrene) bør danske myndigheder og politikere på saglig vis overveje, hvorvidt en udmelding af Haager samarbejdet er bedst for de fleste danske børn. Der er så vidt Foreningen Far kan vurdere ved samtaler med relevante myndigheder eksempelvis færre børn, som bortføres hvert år end børn der rammes af udenlandsk lovgivning, hvor børnene står uden rettigheder til den ene forælder eller havner i konflikt mellem to forældre pga. forældet udenlandsk lovgivning og ekstreme bidragssatser.

Det er helt afgørende at danske børn ikke per automatik og uden grundig overvejelser af de rettighedsmæssige og økonomiske regler får lov til at flytte fra Danmark til udlandet, da det kan være bedst for barnet at forblive i Danmark hos anden forælder m/k. De Nordiske familier er langt længere fremme end resten af Europa og verden samt lovgivningen på familieområdet og Ministeriet bør derfor retsbeskytte danske børn og statsborgere på bedre og mere kvalificeret vis. Det kan ikke siges sker i dag og er et svigt af danske børn og statsborgere samt misinformering af politikerne.

GÆLDENDE LOVGIVNING

Foreningen Far har i positiv dialog med Ministeriet vurderet gældende lovgivning i forhold til problemstillingerne nævnt og kan noteres sig følgende gældende lovgivning med og uden vedtagelse af lov om haager samarbejdet jfr. ministeriets saglige kommentarer på stillede spørgsmål med tak!

Der ikke mulighed for at anfægte satsen for bidraget, som afgørelseslandet har fastsat. Indsigelse/appel kan alene baseres på de ting, som er nævnt i art. 23, stk. 7:

- Der er grunde til at nægte anerkendelse eller fuldbyrdelse (se art. 22) (dispensations-reglen)
- Grundlaget for anerkendelse og fuldbyrdelse (se art. 20) (manglende kompetence)
- Ægtheden eller integriteten af dokumenter, der er fremsendt til brug for retssagen (se art. 25, stk. 1, litra a, b og c og stk. 3, litra b) (forfalskede dokumenter)

Pkt. **b** vedrører afgørelsesstatens kompetence.

Såfremt afgørelsesstaten ikke var kompetent til at træffe afgørelsen er denne uden retskraft og DK vil ikke skulle tvangsfuldbyrde afgørelsen.

Pkt. **c** henviser til bestemmelser, der skal sikre, at DK og sagsøgte har de nødvendige dokumenter. Pkt. c er derfor et værn mod at DK tvangsfuldbyrder en afgørelse, baseret på forfalskede dokumenter/urigtige oplysninger. Dokumenterne der skal danne grundlag for tvangsfuldbyrdelse er:

1. Selve afgørelsen
2. Dokument, hvorefter afgørelseslandets myndigheder er kompetente til tvangsfuldbyrdelse af afgørelsen
3. Dokument, som dokumenterer/beviser, at sagsøgte har fået besked om retssagen og har mulighed for at udtale sig

Pkt. **a** er 'dispensations-reglen', hvor DK kan nægte at fuldbyrde afgørelsen, selvom alle andre betingelser er opfyldt. Interessant er især art. 22, pkt. e: Reglen er en retssikkerhedsregel, som skal sikre, at sagsøgte skal have haft mulighed for at blive hørt og oplyse om retlige eller faktiske forhold, at betydning for sagens udfald (gøre indsigelse). Det kunne fx. være, at grundlaget for beregningen af bidragssatsen er forkert,

fordi sagsøgtes indkomst er urigtigt registreret eller i mellemtiden har ændret sig (faktisk forhold). Et andet eksempel kunne være, at manden ikke mener at være far til barnet og derfor ikke er juridisk forpligtet til bidrag (retligt forhold). Denne indsigelsesret skal dokumenteres, for at DK kan tvangsfuldbyrde (se art. 25, stk. 1, c.).

Danmark kan alene tage de forbehold, som er nævnt i art. 62. Danmark kan derfor **IKKE** tage særforbehold herudover, hvis Danmark ønsker at tilslutte sig konventionen. I udkastet til forslaget på s. 32 har Social- og Indenrigsministeriet (forkortet SIM) angivet de forbehold, som de foreslår vedtaget. SIM foreslår, at Danmark også deltager i det udvidede samarbejde, hvorefter konventionen også gælder for underholdspligt (ægtefællebidrag) mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller. Dette kan betyde en ekstra økonomisk belastning. Efter art. 2, stk. 2 har DK mulighed for at tage forbehold mht. barnets alder, så afgørelser om bidrag kun skal gælde til barnet fylder 18 år, i stedet for 21 år. I udkastet indgår dette forbehold dog ikke i SIM's forslag. Med andre ord foreslår SIM, at DK skal være bundet af bidragsaftaler for børn op til 21 år i stedet for 18 år.

Det betyder ifølge ministeriet følgende for de påklagede punkter af Foreningen Far.

At danske myndigheder kan stoppe inddrivelse i urimelige sager:

Så vidt Ministeriet vurderer, er det **IKKE** muligt at underkende bidragets størrelse, fordi vi i DK mener beløbet er urimeligt højt (aftalelovens § 36), da konventionen alene påser at afgørelseslandets regler er overholdt plus at sagsøgte har haft mulighed for at udtale sig og herunder komme med retlige og faktiske forhold af betydning for sagen.

At danske myndigheder ikke inddriver meget store beløb (f.eks. over dk satser)

Samme som ovenfor.

At danske myndigheder ikke inddriver bidrag, hvis der ikke er rettigheder til samvær

I princippet er det afgørelseslandets regler som gælder. Så hvis afgørelseslandets lovgivning ikke kæder pligten til at betale børnebidrag sammen med en tilsvarende ret til samvær for bidragsbetaleren, så kan DK ikke sætte sig op imod det. Afgørende bliver om afgørelsen vil kunne tvangsfuldbyrdes i afgørelseslandet. Kan den det, skal DK ifølge konventionen anerkende og tilsvarende hjælpe med (tvangs)inddrivelsen af bidraget. Eneste 'udvej' ville være, hvis DK mener manglende sammenhæng mellem bidragspligt og samværsret er i strid med ordre public, altså at det er imod danske rets grundsætninger. Som regel skal der dog rigtig meget til, og det er derfor ikke sikkert at en manglende sammenhæng mellem ret og pligt er groft nok. se evt. Gyldendals definition

[http://denstoredanske.dk/Samfund, jura og politik/Jura/International ret/ordre public](http://denstoredanske.dk/Samfund,_jura_og_politik/Jura/International_ret/ordre_public)

At danske myndigheder ikke handler per automatik på inddrivelse fra moren (kan være en far, men ses meget sjældent)

For at DK kan tvangsinddrive en fordring, skal de have et grundlag for det. Grundlaget er beskrevet i art. 25. Det indebærer blandt andet, at DK skal have et dokument, som beviser, at far har haft mulighed for at udtale sig/gøre indsigelse. Såfremt de har et sådant dokument og der af dokumentet fejlagtigt fremgår, at far er blevet hørt osv., så er det op til far at gøre indsigelse. Det er dog af Foreningen Far dokumenteret overfor Socialministeriet og Skatteministeriet at Skat har haft en praksis, hvor man alene har handlet på den ene forælders anmodning om inddrivelse af beløb på op til 90.000 kr. om måneden, og der kan være sket dobbelt inddrivelse af skat.

Det må på det foreliggende grundlag vurderes om danske børn og forældre er bedst tjent med at Danmark og de nordiske lande udtræder af Haager samarbejdet indtil der er sket en modernisering. Der syntes at være tale om flere ulemper end fordele for børn og forældre samlet set, men det er ikke en vurdering som

Foreningen Far kan eller vil foretage. Det er Ministeriets opgave på korrekt, saglig og fyldestgørende vis.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNING

Foreningen Far har som social organisation oplevet en fordobling i antallet af henvendelser i Danmark de seneste år og må generelt gøre Ministeriet opmærksom på, at det ikke kan forventes at Foreningen Far har mulighed for at lave høringssvar eller fyldestgørende til Ministeriet pga. manglende grundfinansiering af vores sociale arbejde i Danmark. Tidligere høringssvar eksempelvis høringssvar om forældreansvarsloven 2012 indeholdte 24 positive forslag på 50 sider, men loven var med al tydelighed færdig lavet stort set før høringssvarene. Så hvor bruges knappe ressourcer bedst i en social organisation? I høringssvar, pressen eller den direkte støtte af forældre i hverdagen af vores frivillige og jurister.

Det må overvejes hvor danske børn og borgere venligst står, når Ministeriet ikke selv finder åbenlyse mangler, som angivet i høringssvaret og oplyser dem til politikerne som er beslutningstagere. Det virker ikke som om at Ministeriet har forstået eller vilje til en nødvendig modernisering af familie lovgivningen.

Der er imidlertid behov for en modernisering af fundamentet i familielovgivningen, som i Danmark siden 1900 tallet er opbygget omkring denne ene forælder – i stedet for barnet og hele familien. Det er nødvendigt at Ministeriet har en langt større forandringsparathed og virkelighedsforståelse for det moderne familieliv i danske og udenlandske familier og oplever hverdagen. Vi mangler Ministeriet og vi mangler de lige muligheder for vores børn, som kan være drenge eller piger, i dagens ligeværdige samfund. Så der kan skabes en positiv spiral for børn og borgere med belønning af god forældreadfærd i stedet for misbrug af forældet familielovgivning, som direkte og indirekte diskriminerer moderne familier, forældre og børn baseret på familieform, forældrestatus og køn. Der er tale om den største og mest omfattende diskrimination af borgere i Danmark.

Der er i lov om haager konventionen tale om danske statsborgere, som står uden hjælp, uden rettigheder, uden kontakt til deres børn samtidig med at de bliver økonomisk ruineret.
Det opleves som en tortur lignende tilstand!

Foreningen Far står ALTID til rådighed for positivt samarbejde – og anbefaler fortsat Ministeriet et fast kontaktudvalg med kvartalsvise møder med ministerielle repræsentanter samt større interesseorganisationer. Så vi kontinuerligt kan opsamle omverdens forandringerne i det moderne familieliv i Danmark, herunder fejl, mangler og diskrimination i familielovgivning for positiv læring og tidssvarende lovgivning. Det vil være en gevinst for alle – specielt børnene.

HVORDAN KAN DET SKE I DANMARK?

<http://www.mypresswire.com/dk/pressroom/28025/pressrelease/100588>

Foreningen Far
Fruebjergvej 3
2100 København Ø
www.foreningenfar.dk

OM FORENINGEN FAR

Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre er en frivillig forening med ca. 40 års erfaring på familieområdet. Foreningen har aktuelt over 100.000 besøgende forældre, bedsteforældre og pårørende af begge køn fra 300 danske byer og over 50 lande om året som søger vejledning. Foreningen Far har 14 landsdækkende rådgivningscentre, som yder rådgivning om barsel, faderskab, positivt samarbejde,

familielovgivningen og praksis, skilsmisses med fokus på positive løsninger for hele familien og glade børn. Foreningens rådgivere er stort set en ligelig fordeling af mænd og kvinder med erfaring som forældre, bedsteforældre eller fagligt. Rådgivningen er gratis - både mænd og kvinder er velkommen hos Foreningen Far.

Du er altid velkommen i vores frivillige rådgivning for en kop kaffe og en snak, kan besøge os på de sociale medier eller er velkommen til at bruge vores vejledninger.

<http://www.foreningenfar.dk/side/radgivning>